

drikkevand og stort set alle andre nye industri-tiltag, vi måtte finde på, og som kan have en effekt på vores udledning af CO₂, ja, så kan det sandelig blive en vanskelig sag at udfylde intentionen i selvstyreloven. For det var vel ikke meningen, at vi skulle få selvstyre for at ende som et frilandsmuseum, en rasteplass for de industrialiserede landes dårlige samvittighed, et studieobjekt for klimaforskning og naturromantik. Det er i hvert fald ikke sådan, vi selv ser fremtiden.

I årevis har vi måttet lægge land til fremmede industrinationers affald og rovdrift på ressourcer under deres opbygning af egen rigdom og velfærd. Det har kostet os dyrt på vores ressourcer og vores klima; om det så er atombomber og radioaktivt affald, har vi måttet tåle det for andre landes skyld. Nu kommer de samme lande så og mener, at vi skal skære ned på vores industriplaner og begrænse vores fiskeri, mens de selv fortsætter med at bygge kulkraftværker og industrier, der fortsat sender byger af sod og skadelige partikler ned over hele det arktiske område, og køber sig aflad i ulandenes CO₂-kvoter. Det er simpelt hen ikke retfærdigt, og da slet ikke set i lyset af, at vi gennem hele hjemmestyrets levetid har kæmpet for at udskifte den gamle oliebaseerede energiforsyning med ren vandkraft og dermed har gjort en kæmpeindsats for at forbedre forholdene i vores eget land, en indsats, vi fortsætter med og forstærker hele tiden.

Vores ansvarlige organisationer har nu råbt vagt i gevær – det er arbejdsgiverne, og det er lønmodtagernes organisationer i fællesskab – et signal, ingen andre nationer eller politikere ville sidde overhørig. Derfor rejser jeg også denne sag her og nu.

Der må findes en løsning for Grønland i de kommende klimaforhandlinger, så vi kan få lov at udnytte de vækstmuligheder, vi har, på en ordentlig og velorganiseret måde, så vi kan komme til at opfylde hele ideen med selvstyreloven, nemlig større økonomisk ansvar som forudsætning for større politisk frihed. Det er simpelt hen for grotesk, hvis vi nu, netop hvor vi står på tærsklen til et industrielt gennembrud og en økonomisk fremtid, vi alle har drømt om, skal stoppes af krav, der kan være rimelige nok over for de lande, der allerede har, hvad de skal have, men som er fuldstændig urimelige over for os andre.

Det må være rigsfællesskabet, der skal indgå klimaaftalen. Derfor må der findes en løsning på

dette problem, inden rigsfællesskabet kan skrive under på noget som helst, og det vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå fast at jeg naturligvis også forventer vil ske. Det er i hvert fald min opfattelse efter min oplevelse omkring skabelsen af selvstyrelovforslaget, at der i dette hus findes både den rette vilje og den rette energi til at sikre løsninger på sådanne problemer, løsninger, som sikrer os alle en såkaldt win-win-situation i fremtiden.

Jeg skal derfor opfordre til, at der hurtigst muligt tages fat om dette problem vores regering imellem, så vi kan sikre, at Grønland ikke ud over at være et af de store ofre for selve klimaforureningen nu også bliver et af de store ofre i forsøget på at løse klimaproblemet.

Jeg skal ikke sige så meget mere til dette forslag til finanslov, som vi fra Grønland jo på stort set alle områder er helt tilfredse med og kun kan støtte. Med disse bemærkninger skal jeg derfor meddele, at Siumut kan stemme for finanslovforslaget.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning, så jeg vil lige bede ordføreren om at vente. Det er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Altså, i sig selv er det jo helt mystisk, at hr. Lars-Emil Johansen er så glad for, at Grønland bevæger sig mod selvstændighed, samtidig med at han i øvrigt opfordrer os til at blande os enormt meget i, hvad der foregår i Grønland. Jeg troede egentlig, at logikken måtte være, at vi skulle holde nallerne væk. Hver gang jeg konkret påtaler et eller andet i Grønland, som jeg synes er galt, får jeg i hvert fald at vide, at det skal jeg slet ikke blande mig i, fordi Grønland er på vej til selvstændighed.

Men mit spørgsmål er: Bloktilskuddet er på 3,2 mia. kr., og et stort flertal herinde vil jo sikre, at det kan gives til Grønland fremover, men når nu Grønland så gerne vil selvstændigheden, som hr. Lars-Emil Johansen ved mange lejligheder jo gør det klart, kunne man så forestille sig den situation, at grønlænderne ville gøre det samme som færingerne, som for at markere ønsket om selvstændighed selv ønskede bloktilskuddet sat ned?

Færingerne fik 900 mio. kr. i bloktilskud, og de gjorde helt konkret det, at de bad om, at det blev sat ned med 300 mio. kr. for ad den vej at markere seriositeten i ønsket om selvstændig-